

DECYZJA RADY (UE) 2019/861**z dnia 14 maja 2019 r.****w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), oraz uchylająca decyzję w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SEAFO**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady 2002/738/WE ⁽¹⁾ Unia zawarła Konwencję w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim ⁽²⁾ (zwaną dalej „konwencją SEAFO”), na mocy której ustanowiono Organizację Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO).
- (2) Komisja SEAFO jest odpowiedzialna za przyjmowanie środków mających na celu zapewnienie długoterminowej ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją SEAFO. Takie środki mogą stać się wiążące dla Unii.
- (3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ stanowi, że Unia zapewnia, aby działalność połowowa i w zakresie akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia stosuje podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i ma na celu zapewnienie, aby eksploatacja zasobów morza odbudowywała i zachowywała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia stosuje środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspiera rozwój wiedzy i opinii naukowych, stopniowo eliminuje odrzuty, promuje metody połowów, które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, unikania i ograniczania w jak największym stopniu przypadkowych połowów oraz do połowów charakteryzujących się niskim wpływem na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że te cele i zasady mają być stosowane przez Unię w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.
- (4) Zgodnie ze wspólnym komunikatem Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” oraz konkluzjami Rady na temat tego wspólnego komunikatu propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.
- (5) Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym” odnosi się do konkretnych środków mających na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

⁽²⁾ Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 40.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji SEAFO w latach 2019–2023, ponieważ środki SEAFO w zakresie ochrony i egzekwowania będą wiążące dla Unii i mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść prawa Unii, a mianowicie na rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽⁴⁾ i (WE) nr 1224/2009 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽⁶⁾.
- (7) Obecnie stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji SEAFO, jest określone w decyzji Rady z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SEAFO. Należy uchylić tę decyzję i zastąpić ją nową decyzją obejmującą lata 2019–2023.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze objętym konwencją SEAFO oraz związaną z tym koniecznością ustalenia stanowiska unijnego, które uwzględniłoby te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione przed posiedzeniami SEAFO lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komisji Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), jest określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Komisji SEAFO, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i w stosownych przypadkach przeglądowi dokonywanemu przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej do dnia corocznego posiedzenia Komisji SEAFO w 2024 r.

Artykuł 4

Niniejszym uchyla się decyzję Rady z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz. U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz. U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz. U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 maja 2019 r.

W imieniu Rady
P. DAEA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO)

1. ZASADY

W ramach SEAFO Unia:

- a) działa zgodnie z celami i zasadami Unii realizowanymi w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb), w szczególności poprzez stosowanie zasady ostrożnego zarządzania zasobami oraz dzięki celom dotyczącym maksymalnego podtrzymywalnego połowu gatunków określonym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby wspierać wdrażanie podejścia ekosystemowego do zarządzania rybołówstwem, unikać przypadkowych połowów i w jak największym stopniu je ograniczać, stopniowo eliminować odrzuty, a także aby zminimalizować wpływ działalności połowowej na ekosystemy morskie i ich siedliska, jak również aby poprzez promowanie opłacalnego ekonomicznie i konkurencyjnego unijnego rybołówstwa zapewnić odpowiedni standard życia osobom zależnym od działalności połowowej i uwzględniać interesy konsumentów;
- b) pracuje na rzecz odpowiedniego zaangażowania zainteresowanych stron w fazie przygotowywania środków SEAFO i zapewnia zgodność przyjmowanych w ramach SEAFO środków z konwencją SEAFO;
- c) zapewnia, by środki przyjmowane przez SEAFO były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z 1982 r., porozumienia ONZ w sprawie ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z 1995 r. oraz porozumienia o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z 1993 r., a także porozumienia Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa z 2009 r. o środkach stosowanych przez państwo portu;
- d) propaguje stanowiska spójne z najlepszymi praktykami regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) w tym samym obszarze;
- e) dąży do spójności i osiągnięcia synergii z unijną polityką w ramach dwustronnych stosunków z państwami trzecimi w dziedzinie rybołówstwa oraz zapewnia spójność z innymi politykami, zwłaszcza w zakresie stosunków zewnętrznych, zatrudnienia, środowiska, handlu, rozwoju, badań naukowych i innowacyjności;
- f) zapewnia przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań Unii;
- g) działa zgodnie z konkluzjami Rady z dnia 19 marca 2012 r. dotyczącymi komunikatu Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾;
- h) dąży do stworzenia dla floty unijnej równych warunków na obszarze objętym konwencją SEAFO, w oparciu o takie same zasady i normy jak w obowiązującym prawie Unii, oraz do promowania jednolitego stosowania tych zasad i norm;
- i) działa zgodnie z konkluzjami Rady ⁽²⁾ w sprawie wspólnego komunikatu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej, zatytułowanego „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów” ⁽³⁾, propaguje środki na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności SEAFO oraz, w stosownych przypadkach, poprawy jej zarządzania i wyników (w szczególności w dziedzinie nauki, zgodności z przepisami, przejrzystości i podejmowania decyzji) jako wkład w zrównoważone zarządzanie oceanami we wszystkich jego aspektach;
- j) promuje koordynację między RFMO a regionalnymi konwencjami morskimi oraz współpracę z organizacjami światowymi, stosownie do przypadku, w ramach ich mandatów i w razie potrzeby;
- k) wspiera mechanizmy współpracy między RFMO niezajmującymi się połowami tuńczyka, które to mechanizmy są podobne do tzw. procesu z Kobe dotyczącego RFMO zajmujących się połowami tuńczyka.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

W stosownych przypadkach Unia stara się wspierać podejmowanie przez SEAFO działań, takich jak:

- a) środki ochrony i zarządzania w odniesieniu do zasobów rybnych w obszarze objętym konwencją w oparciu o najlepszą dostępną wiedzę naukową, w tym środki dotyczące całkowitych dopuszczalnych połowów (TAC) i kwot lub nakładu połowowego w przypadku żywych zasobów morza podlegających regulacjom SEAFO, co pozwoliłoby osiągnąć lub utrzymać produkcję na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu najpóźniej w 2020 r. W razie konieczności należy rozważyć zastosowanie specjalnych środków w odniesieniu do stad ryb dotkniętych przełowieniem w celu utrzymania nakładu połowowego na poziomie zgodnym z dostępnymi uprawnieniami do połowów;

⁽¹⁾ Dok. 7087/12 REV 1 ADD 1 COR 1.

⁽²⁾ Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁽³⁾ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

- b) środki mające na celu zapobieganie nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymanie i eliminowanie na obszarze objętym konwencją, w tym umieszczenie w wykazie statków NNN;
 - c) środki mające na celu intensyfikację gromadzenia danych naukowych dotyczących zasobów rybnych i promowanie lepszej współpracy między sektorem i naukowcami;
 - d) środki monitorowania, kontroli i nadzoru w obszarze objętym konwencją w celu zapewnienia skuteczności kontroli i zgodności ze środkami przyjętymi przez SEAFO;
 - e) środki mające na celu zminimalizowanie negatywnego wpływu działalności połowowej na różnorodność biologiczną mórz oraz na ekosystemy morskie i ich siedliska, w tym: środki służące zmniejszeniu zanieczyszczenia morza i niedopuszczaniu do wyrzucania tworzyw sztucznych do morza oraz ograniczeniu wpływu tworzyw sztucznych obecnych w morzu na różnorodność biologiczną mórz i ekosystemy, środki ochrony wrażliwych ekosystemów morskich znajdujących się na obszarze objętym konwencją SEAFO i zgodne z tą konwencją oraz z międzynarodowymi wytycznymi FAO dotyczącymi zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym, oraz środki, których celem jest zapobieżenie w jak największym stopniu przypadkowym połowom oraz ich ograniczenie, zwłaszcza w odniesieniu do wrażliwych gatunków morskich, jak również stopniowe wyeliminowanie odrzutów;
 - f) środki służące zmniejszeniu wpływu porzuconych, zagubionych lub w inny sposób wyrzuconych do oceanu narzędzi połowowych oraz mające na celu ułatwienie identyfikacji i odzysku takich narzędzi;
 - g) środki mające na celu zakaz połowów służących jedynie do pozyskiwania płetw rekinów oraz ustanowienie wymogu wyładunku wszystkich rekinów ze wszystkimi płetwami naturalnie połączonymi z korpusem;
 - h) zalecenia, w stosownych przypadkach oraz w zakresie dozwolonym w ramach odpowiednich dokumentów statutowych, wspierające wdrażanie Konwencji dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP);
 - i) wspólne strategie z innymi RFMO, w stosownych przypadkach, w szczególności z tymi, które są zaangażowane w zarządzanie rybołówstwem na tym samym regionie;
 - j) dodatkowe środki techniczne w oparciu o opinie organów pomocniczych i grup roboczych SEAFO.
-

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku

Przed każdym posiedzeniem Komisji SEAFO, kiedy organ ten ma podjąć decyzje, które mogą stać się wiążące dla Unii, należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze informacje naukowe i inne istotne informacje przekazane Komisji, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i w oparciu o te informacje Komisja przekazuje Radzie z odpowiednim wyprzedzeniem przed każdym posiedzeniem Komisji SEAFO pisemny dokument zawierający proponowane elementy określające stanowisko Unii do dyskusji i w celu zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być przedstawione w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia Komisji SEAFO nie będzie możliwe – również na miejscu – osiągnięcie porozumienia w sprawie uwzględnienia w stanowisku Unii nowych elementów, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym.
